

КОНСТАНТИН БАТЮШКОВ

ПЛЕННИК

Превод от руски: Янко Димов, —

chitanka.info

*Там, дето Рона преминава
по тучна равнина,
там, дето мирта разцъфтява
уханно през деня
и кехлибарно грозде зрее
по всеки хълм и рът,
и лъч в лимони златни грее,
и явори шумят —*

*в прохладата и тишината
под здравия простор —
с дълбока мъка във душата,
склонил над Рона взор,
стоеше руски пленник — горд и
неустрашим казак,
пленен в неравен бой от орди
на яростния враг.*

*Той пееше: „Шуми пространно
сред тия широти,
спокойна Рона, непрестанно
за Дон ми спомняй ти!
Напразно губя своите време
сред този мирен кът.
Животът без борба е бреме,
без подвиг — пуст светът.*

*Цъфтят горите и полята
под пролетна звезда.
И всичко слави свободата.
Аз нямам свобода!
Шуми, река, със млада сила
сред тия широти —
за моята родина мила,
за Дон ми спомняй ти!*

*Тук всички селски хубавици
са с огнени очи
и под притворени ресници
те пращат ми лъчи.
Но що е радост във чужбина?
Край родния ми праг
за мен разцъфва радост — синя
и в жега, и във сняг.*

*Върнете свободата моя
и моя бащин край,
виелиците и покоя
на степите през май!
И зимите ми, и летата!
Ах, дайте буен кон —
да литна с него в необядта
към роден небосклон!*

*Там чака ме отдавна вече
красавица една.
И тъжно гледа всяка вечер
далечната луна.
За мене тайно си припомня
или с покорна длан
съратника ми гали коня —
уви, неоседлан...*

*Шуми, разливай се пространно
сред тия широти,
спокойна Рона, непрестанно
за Дон ми спомняй ти!
Вий, родни ветрове, летете
към мен като преди.
И над изгнаника светете
вий, северни звезди!“*

*Тъй пееше, пленен, казака
в залязващия ден —
там, дето край Лион го чака
самотен, дълъг плен.
В нозете ми притихна Рона,
изчезна шум и глъч.
И додоря на небосклона
далечен слънчев лъч...*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на **Моята библиотека** и нейните всеотдайни помощници.

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.